

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 78. In illa hora a dixit Iesus turbis. v. 55.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

humanitas Salvatoris nostri Dei, non ex operibus justitiæ quæ fecimus nos, sed secundum tuam misericordiam salvos nos fecit. Atque id erat quod insinuabat cum dixit: oportet & sic fieri.

O Pijssime Domine quid ultra facere mihi potuisti? sed que, oro, pijssimū cor tuum, charitas vicit, ut te ipsum adeo ultroneè offerres in mortem pro peccatis meis? ut que adeo sitires & anhelares ad potandum calicem Passionis acerbissimæ, ut nolles impediri. adeo namque fervebat in te sitis operandi salutem nostram, ut in nobis tam multum non ferveat desiderium eam grato animo acceptandi, ò quam gravia sunt peccata, quæ talem deposcebant satisfactionem! & à tam digna persona explendam! & quam parum gratiæ tibi rependitur? quia ergo mi Deus oportuit sic fieri, ut ex sola in nos misericordia & volūate solveres Patri quod debebamus, & eriperes de diabolica potestate in æternum perditos, ut eo gratiores tibi essemus. Confiteor multam & magnam ingratitude meam, pro omni illo amore benignitate & fidelitate, quam mihi exhibuisti usque modo. Canam ergo cum Ecclesia nunc & semper: Grates nunc omnes reddamus Domino Deo, qui sua nos virtute libera vit de diabolica potestate. certe quia ipse dixit sic oportet fieri merito nos semper dicemus, oportet nos esse gratos ob innumera in nos collata beneficia: sed & hanc mihi largire gratiam ò Deus, adeoq; meū accēde desiderium & affectum, ut in eodem amoris ardore, quo tu te ipsum pro me patri obtulisti, & ipse me vicissim totum tibi offeram, cum omni facultate mea in hostiam vivam ad exequendum, in omnibus tam in agendo, quam dimitrendo absque ulla electione, gratissimam voluntatem tuam, ad ferendum etiam, quidquid ex bonitatis tuæ promissione mihi accidere poterit.

§ 78. *In illa hora dixit Iesus turbis. v. 55.*

In illa hora quando ita adhortabatur Petrum ad cessandum à vi repellenda & ad patientiam dixit turbis & verè turbis quæ turbatim irruebant in ipsum sine ordine, & mensura, non secus ac vituli pingues, canes, tauri, leones. vituli propter petulantiam & nocendi libidinem, tauri propter impetus cæcitate, quo hac illac trudebant & impellebant quasi cornibus. leones propter clamores & tumultus quos ciebant, canes propter aviditatem prædæ & firim qua, veluti canes feram, invadebant Christum: vel etiam propter criminationes & convitia quibus eum velut latratibus impetebant.

O Pater benignissime intuere è cælis hic filium tuum unicum, quantis is correptus sit angustijs, quam in mitibus cruciatibus circumseptus. & quo

quomodo pijsimum cor tuum ferre potuit, ut dilectum filium tam dira pati videres nec ei tamen ferres opem & auxilium! ut quid, ô Pater, Pater, ita dereliquisti eum? cur paterna tua viscera non sunt mota compassione erga dilectum unicum tuum? quiste, peregrinus vicit amor? Agnosco animum? sed quæso, quid est homo, quod sic amas eum, misereris hominum peccatorum & deseris unicum tuum! ut homines apud te exaltentur in cælis! filius tuus tam ignominiose humiliatur in terris, ut peccator reus & impius liberaretur ab inferis! sanctus innocens, impollutus, unicus tuus qui nunquam peccatum admisit, miserandum in modum & tanto cum impetu tractatur & ducitur ad mortem, quid hoc? capere non possum. Unum te rogo, ô Pater benignissime, propter unigenitum tuum quem tam horribiliter percussisti propter scelera nostra & totum tradidisti in manus crudelium turbarum, quæ eum ita enormiter tractant sine causa, ordine & modo, ut in omni actione mea omnia non impetu & præcipatione mentis sed cum ordine, pondere & mensura id est discretionem, præmeditationem, prudentiam, fortitudinem & serenam conscientiam agam, ut sic per me lauderis & omni hora benedicaris. & iste sit fructus unus sanctæ Passionis.

§. 79. *Tanquam ad latronem existis cum gladiis & fustibus comprehendere me. v. 55.*

Exprobrat hic cohorti indignum modum & minime necessarium, ipsum comprehendendo, nempe, tanquam latronem, qui tanquam Propheta sanctus apud ipsos habitus fuerat, bene meritis in multis, sanaverat plurimos à morbis variis, cibaverat tot millia in deserto esurientium &c. his tamen insuper habitis, adhuc eum velut latronem capere venient. Merito hoc dixit Iudæis, ut in se reversi quandoque agnoscerent quam ingrati fuissent & inique egissent.

O Domine omnia verba tua tendunt ad docendam virtutem & sapientiam, qui es ipsa sapientia Patris, & verbum. ô quoties simili modo mihi peccata mea, Deus meus, exprobrare potuisti, pullasti ad ostium cordis mei per inspirationem tuam, beneficiis blanditus es, consolatione demulcisti, afflictionibus compulisti & tamen repulsam passus es semper, vel certe plurimum, dorsum tibi verti, quod ipsum tamen benigne sustinuisti. Nunc ergo doce me sedium tuarum sapientiam, quæ mecum sit, mecumque laboret, ut sciam quid acceptum sit deinceps coram te & perficiam.

§. 80. *Quotidie apud vos sedebam in templo docens & non me tenuistis. v. 55.*

Pergit exaggerando beneficia, quæ Iudæis exhibuit. Inter alia quod